
BIULETYN INFORMACYJNY

POLSKIEGO TOWARZYSTWA MECHANIKI TEORETYCZNEJ I STOSOWANEJ

KONWERSATORIUM MASZYN MATEMATYCZNYCH «ZASTOSOWANIE MASZYN MATEMATYCZNYCH WE WSPÓŁCZESNEJ MECHANICE»

W dniach od 8 do 14 lutego 1965 r. odbyło się w Szczyrku Konwersatorium Maszyn Matematycznych pod hasłem «Zastosowanie Maszyn Matematycznych we Współczesnej Mechanice». Konwersatorium zostało zorganizowane przez Oddział Gliwicki PTMTS oraz Zakład Energetyki Jądrowej przy Politechnice Śląskiej. Obowiązki przewodniczącego komitetu organizacyjnego pełnił dr inż. Tadeusz J. ŚWIERZAWSKI. Było to trzecie z kolei spotkanie organizowane przez Oddział Gliwicki PTMTS w ciągu ostatnich trzech lat w okresie przerwy semestralnej na wyższych uczelniach. Można więc przypuszczać, że organizowanie podobnych imprez wejdzie w tradycję Oddziału Gliwickiego.

Celem organizowanego spotkania było omówienie problemów, z jakimi stykają się naukowcy i inżynierowie eksploatujący maszyny matematyczne, zarówno cyfrowe jak i analogowe, w dobie coraz bardziej burzliwego rozwoju techniki obliczeniowej. Około 80 uczestników konwersatorium reprezentowało Akademię Górniczo Hutniczą w Krakowie, Biuro Projektów Syntezy Chemicznej „Prosynchem” w Gliwicach, Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych w Bytomiu, Instytut Badań Jądrowych w Świerku, Instytut Lotnictwa w Warszawie, Instytut Morski w Gdańsku, Politechniki: Warszawską, Wrocławską, Gdańską, Krakowską, Częstochowską i Śląską, Wojskową Akademię Techniczną oraz inne zakłady i instytuty naukowe.

Na konwersatorium wygłoszono 24 referaty, w tym 14 z Politechniki Śląskiej w Gliwicach, 4 z Wojskowej Akademii Technicznej, 2 z Biura Projektów Syntezy Chemicznej w Gliwicach, 1 z Politechniki Krakowskiej, 1 z Instytutu Badań Jądrowych w Świerku, 1 z Instytutu Morskiego w Gdańsku oraz 1 z Centralnego Biura Konstrukcji Maszynowych w Bytomiu. Streszczenia referatów zawarte są częściowo w specjalnym zeszycie wydanym przez Oddział Gliwicki PTMTS i Zakład Energetyki Jądrowej Politechniki Śląskiej, a częściowo w specjalnym zeszycie wydanym przez Wojskową Akademię Techniczną. Referaty podzielono na dwie grupy. Grupa pierwsza obejmowała 11 referatów omawiających zagadnienia cyfrowych maszyn matematycznych. Referaty grupy drugiej w liczbie 10 dotyczyły zagadnień analogowych maszyn matematycznych.

Słowo wstępne wygłosił przewodniczący Oddziału Gliwickiego PTMTS prof. dr inż. Oktawian POPOWICZ, a referat wprowadzający do zagadnień maszyn matematycznych wygłosił dr inż. Tadeusz ŚWIERZAWSKI. Poniżej przedstawione są tytuły referatów wygłoszonych na konwersatorium.

Referaty o tematyce ogólnej: prof. dr inż. O. POPOWICZ (Pol. Śl.) «Słowo o Konwersatorium», dr inż. T. ŚWIERZAWSKI (Pol. Śl.) «Referat wprowadzający do zagadnień maszyn matematycznych», prof. dr inż. O. POPOWICZ «Zamknięcie obrad — podsumowanie korzyści ze spotkania na Konwersatorium».

Referaty dotyczące cyfrowych maszyn matematycznych: mgr inż. R. BEDNARCZYK, mgr inż. M. GALLOS (CBKM-Bytom) «Zastosowanie cyfrowych maszyn matematycznych w pracach konstrukcyjnych i badawczych w dziedzinie maszyn dźwigowych i urządzeń transportowych», mgr inż. T. BRZOSTEK (Inst. Morski) «Zastosowanie maszyn matematycznych w żegludze», dr inż. S. GDULA (Pol. Śl.) «Zastosowanie maszyn cyfrowych do rozwiązywania zagadnień przewodzenia ciepła w ciałach stałych», mgr inż. J. KARDASZ (Prosynchem-Gliwice)

«Projektowanie wymienników ciepła za pomocą maszyny cyfrowej ZAM-2», mgr inż. F. KERN (Prosynchem-Gliwice) «Opracowanie danych doświadczalnych i statystycznych za pomocą maszyny cyfrowej do obliczeń cieplnych elementu Fielda z uwzględnieniem promieniowania pomiędzy ściankami elementu», prof. zw. mgr inż. K. KUTARBA, dr inż. J. ROZEWICZ (Pol. Śl.) «Zastosowanie maszyn cyfrowych w obliczeniach konstrukcyjnych turbin ciepłych», mgr inż. A. LESIKIEWICZ, prof. dr inż. R. SZYMANIK (WAT) «Zastosowanie elektronowych maszyn liczących do badania procesów spalania», mgr inż. W. ŁUKASZEK (Pol. Śl.) «Wytyczne zastosowania maszyn cyfrowych do obliczania osłabienia fotonów metodą Monte-Carlo», dr inż. A. NIEDERLIŃSKI (Pol. Śl.) «Programowanie dynamiczne, a optymalne sterowanie procesów przemysłowych», dr inż. T. ŚWIERZAWSKI (Pol. Śl.) «Zastosowanie cyfrowej maszyny matematycznej do badań wnikania ciepła».

Referaty dotyczące maszyn analogowych: mgr inż. M. FERENC (Pol. Śl.), «Zastosowanie maszyn matematycznych do badania dynamiki procesu mieszania metanu z powietrzem», mgr inż. A. GUZIK (Pol. Śl.) «Analogia hydrodynamiczna w zastosowaniu do badań wymiany ciepła w regeneratorach», mgr inż. J. KAPICA (WAT) «Uniwersalna maszyna analogowa ELWAT-1», mgr inż. E. KMIOTEK, mgr inż. M. KULIG, mgr inż. P. RAFALSKI (IBJ) «Zastosowanie maszyny analogowej SPACE-30 w pracach obliczeniowych Zakładu Inżynierii Reaktorowej Instytutu Badań Jądrowych», prof. dr inż. A. LISOWSKI (Pol. Krak.) «Pewne przypadki zastosowań maszyny matematycznej UMC-1 oraz analogów elektrycznych do zagadnień statyki i dynamiki budowli», dr inż. S. MIERZWIŃSKI (Pol. Śl.) «Zastosowanie modelu analogowego do badania charakterystyki ogrzewanego obiektu», dr inż. S. PASZKOWSKI (WAT) «Gradientowa metoda znajdowania ekstremum warunkowego funkcji wielu zmiennych za pomocą maszyn analogowych», dr inż. R. STANISZEWSKI, prof. dr inż. R. SZYMANIK (WAT) «Zastosowanie matematycznych maszyn analogowych do dynamicznych badań silników ciepłych», dr inż. T. ŚWIERZAWSKI, mgr inż. W. GIBAŁKA, mgr inż. J. SOBOLSKI (Pol. Śl.) «Badanie rozkładu temperatury w moderatorze grafitowym reaktora jądrowego przy użyciu hydraulicznego urządzenia analogowego», dr inż. T. ŚWIERZAWSKI, mgr inż. A. PUSZER (Pol. Śl.) «Badanie kinetyki reaktorów jądrowych przy użyciu elektronicznego urządzenia analogowego». Po każdym referacie następowała bardzo żywa i rzeczowa dyskusja w poszczególnych dniach spotkania przez profesorów: S. OCHEŃDUSZKĘ (Pol. Śl.), M. SĄSIADKA (Pol. Wrocław.), S. ANDRZEJEWSKIEGO (Pol. Warsz.), Z. OLESIAKA (Zarząd Główny PTMETS), R. SZYMANIKA (WAT), A. LISOWSKIEGO (Pol. Krak.).

W podsumowaniu spotkania wszyscy mówcy podkreślili celowość organizowania podobnych zebrań. Ze względu na udany charakter tej ostatniej imprezy jak i na bardzo aktualny temat konwersatorium postawiono wniosek, by podtrzymywać tradycję organizowania konwersatoriów przez PTMETS-Gliwice, a za rok lub za dwa lata by znów powrócić do zagadnienia maszyn matematycznych.

Tadeusz J. Świerzawski

II SYMPOZJUM NA TEMAT ELASTOPTYKI I JEJ ZASTOSOWAŃ

W dniach od 24 do 27 marca 1965 r. odbyło się w Warszawie II sympozjum na temat «Elastoptyka i jej zastosowania», zorganizowane przez Oddział Warszawski Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. W przeciwieństwie do I sympozjum na ten temat, które odbyło się w 1962 r., w obecnym sympozjum wzięli również udział zaproszeni goście z Czechosłowacji, NRD i Węgier. Zadaniem sympozjum, oprócz przeglądu stanu badań elastoptycznych w Polsce i wymiany doświadczeń między poszczególnymi ośrodkami krajowymi i niektórymi ośrodkami z krajów socjalistycznych, było również podkreślenie ważności zastosowania metod elastoptycznych do szybkiego i taniego rozwiązywania bardzo nieraz skomplikowanych problemów wytrzymałościowych, jakie napotyka nasze budownictwo i przemysł. Mimo tego bowiem, że ostatnio z zadowoleniem można odnotować coraz częstsza współpracę przemysłu z laboratoriami elastoptycznymi, jednak w dalszym ciągu zakres tej współpracy daleki jest zarówno od wyczerpania możliwości laboratoriów jak i zaspokojenia potrzeb wynikających z praktyki.

Na sympozjum przedstawiono 29 referatów, w tym 7 prac przedstawili goście zagraniczni: z Węgier i CSR po dwa referaty i z NRD trzy referaty. Z pozostałych 22 referatów szesnaście wy-

głosili przedstawiciele ośrodka warszawskiego, trzy — ośrodka krakowskiego, a po jednym referacie przedstawiły ośrodki w Gdańsku, Poznaniu i Katowicach.

Podział tematyczny prac jest dość trudny do przeprowadzenia, ponieważ wiele z nich można zaliczyć jednocześnie do różnych grup. Podział ten dokonany umownie według cech dominujących w pracy przedstawia się następująco: nowymi metodami badania i nowym rozwiązaniem aparatury elastoptycznej poświęcono sześć prac. W dwóch pracach przedstawiono nowe metody obliczeniowe związane z wyznaczaniem naprężeń na podstawie częściowych danych otrzymanych z badań elastoptycznych. W jednej pracy omówiono aparaturę analogową do przeprowadzania takich obliczeń. Badaniu modeli przestrzennych poświęcono zaledwie jedną pracę. Różne zastosowania elastoptyki noszące cechy nowości bądź to w samej metodzie badania, bądź to w temacie były przedmiotem ośmiu referatów. Największa grupa dziewięciu prac obejmowała badanie różnych technicznych problemów metodami klasycznymi elastoptyki na płaskich modelach. W jednej pracy przedstawiono badanie mechanicznych własności materiałów na modele. Treścią jednej z prac były propozycje zmian w polskim nazewnictwie elastoptycznym.

Dość pobieżne z konieczności omówienie wygłoszonych na sympozjum referatów przeprowadzimy w oparciu o powyższy umowny podział tematyczny. Sądzymy, że przegląd ten będzie stanowił pewien obraz osiągnięć i perspektyw rozwoju badań elastoptycznych w Polsce, a także zwróci uwagę na braki, jakie jeszcze istnieją szczególnie w tematyce tych badań.

W grupie prac poświęconych nowym metodom J. BEDNAR (Bratysława) przedstawił zasady rozwiązywania płyt metodami elastoptyki. Podano sposób wyznaczania momentów za pomocą równania Poissona. Opisano stereometryczną metodę badania płyt, aparaturę do pomiaru momentów zginających i skręcających przy użyciu metody zamrażania. Omówiono sposób wykorzystania metody elastoptycznej i metody stereometrycznej do analizy momentów zginających.

W pracy R. DOROSZKIEWICZA (IPPT, Warszawa), poświęconej badaniu modeli zapór wodnych, przedstawiono pewną metodę jednoczesnego obciążenia modelu ciężarem własnym i parciem hydrostatycznym oraz adaptację do tego rodzaju badań metody G. Chesina, polegającej na obciążeniu ciśnieniem hydrostatycznym modelu, w którym uprzednio zostały zamrożone naprężenia od ciężaru własnego.

J. CERNOSEK (Gottwaldowo) przedstawił interferometryczną metodę rozdzielania naprężeń przy trójwymiarowych badaniach elastoptycznych. Metoda ta umożliwia wyznaczenie wszystkich składowych tensora światła. Następnie za pomocą prostych zależności pomiędzy tensorem światła a tensorem naprężenia można wyznaczyć stan naprężenia. Przedstawiono projekt odpowiedniej aparatury doświadczalnej, będącej obecnie w budowie.

W referacie L. KORCZAKA i J. LIETZA (IPPT, Warszawa) opisano zbudowaną przez autorów aparaturę do dynamicznych badań elastoptycznych, opartą na metodzie błyskowej Christiego. Aparatura umożliwia uzyskanie 24 kolejnych zdjęć otrzymanych przez wyzwalanie błysków, z których każdy naświetla błonę w innej kamerze. Błyski uzyskuje się przez wyładowanie kondensatorów.

W oddzielnej pracy L. KORCZAK przedstawił różne możliwości zastosowania układów elektronicznych w badaniach elastoptycznych, ze szczególnym uwzględnieniem dynamicznego obciążania modelu.

Tematem następnego referatu J. LIETZA były różne konstrukcje mechaniczne do obciążania modeli siłami rozłożonymi równomiernie wzdłuż krawędzi i siłami masowymi.

W grupie prac poświęconych metodom obliczeniowym w elastoptyce G. HABERLAND (Berlin) podał metodę uwzględnienia wpływu sił poprzecznych przy wyznaczaniu momentów w modelach płyt, w których metodą elastoptyczną wyznaczono różnice i kierunki głównych momentów zginających.

W następnym referacie z tej grupy W. SZCZEPIŃSKI (IPPT, Warszawa) przedstawił metodę wyznaczenia naprężeń za pomocą równań charakterystyk podstawowego układu równań. Metoda ta pozwala obliczyć wszystkie składowe naprężenia tylko na podstawie obrazu izochrom, również w przypadku obciążenia modelu siłami masowymi.

Tematem referatu K. BRZOSOWSKIEJ (Inst. Automatyki PAN, Warszawa) był opis aparatury do całkowania równania Laplace'a metodą analogii elektrycznej przy zastosowaniu papieru prze-

wodzącego. Uzyskuje się tą metodą wyniki obarczone błędem nie większym niż 5-7%. Drugą aparaturą do całkowania tego równania, przedstawioną w referacie, jest analizator połowy AP-1200 oparty na metodzie siatek elektrycznych. Analizator ten ma 1230 węzłów i daje błąd w granicach 1%.

W jedynej pracy poświęconej badaniu przestrzennych modeli elastooptycznych F. THAMM (Budapeszt) przedstawił wyniki badania ogniwa łańcucha o specjalnym złożonym kształcie. Opisano technikę odlewania modeli z żywicy epoksydowej. Badanie przeprowadzono najczęściej stosowaną metodą zamrażania i cięcia modelu na cienkie płytki.

Przejdziemy teraz do grupy referatów, w których przedstawiono różne nowe zastosowania elastooptyki lub posłużono się mało rozpowszechnionymi metodami badania.

Tematem pracy J. HALAUBRENNER (Polit. Krakowska) było badanie stanu naprężenia w czułym elastooptycznie podłożu pod toczącą się cienkościenną kulą szklaną. Otrzymano obrazy izochrom i izoklin w dwóch płaszczyznach. Kierunek światła był w obu przypadkach prostopadły do wektora prędkości kuli, ale raz był jednocześnie prostopadły do powierzchni podłoża, a drugi raz do niej równoległy.

Podobne zagadnienie było przedmiotem badań P. SUKIENNIKA (Polit. Krakowska). Różnią się one od poprzedniej pracy sposobem przygotowania materiału podłoża dla uzyskania korzystnej dla obserwacji badanego zjawiska struktury oraz tym, że kula przesuwała się trąc o podłoże, gdyż nie miała możliwości obrotu.

J. STUPNICKI (Polit. Warszawska) przedstawił wyniki badania wpływu warstwy oleju na kinostatyczne naprężenia kontaktowe przy toczeniu się walców. Obserwacje przeprowadzono na modelu zbudowanym z dwóch przezroczystych krążków o specjalnej budowie warstwowej. Między dociskane do siebie i obracające się jednocześnie krążki wtryskiwano olej badając zmiany w obrazie izochrom. Wyznaczone następnie na podstawie izochrom naprężenia kontaktowe wskazują, że obecność warstwy oleju może zwiększyć nośność o około 20%.

W referacie F. LOGESA (Halle) przedstawiono wyniki badania naprężeń własnych w szkłe. Naprężenia te wywoływano przez sklejenie dwóch segmentów szklanych o różnych współczynnikach rozszerzalności cieplnej i następną chłodzenie. Można w ten sposób uzyskać pęknięcie szkła i następnie ustalić z techniczną dokładnością wytrzymałość szkła. Prowadzono również elastooptyczne obserwacje stanu naprężenia.

J. TRÄGER (Berlin) przedstawił analizę zderzenia Herza metodą elastooptyczną. Jako modeli użyto małych walców kołowych ze szkła. Zjawiska zachodzące w czasie zderzenia krążków rejestrowano metodą szybkiej fotografii. Stwierdzono quasi-statyczny rozkład naprężeń. Umożliwia to modelowanie zagadnień działania ciężaru własnego przebiegiem zderzenia Herza lub odwrotnie.

Tematem pracy B. MICHAŁSKIEGO (IPPT, Warszawa) była analiza wpływu zbrojenia na rozkład naprężeń. Zbrojenie modelowano wklejając druty miedziane w płytki z materiału czułego elastooptycznie. Sposób ten w przeciwieństwie do metody zatapiania drutów przy odlewaniu modelu pozwala uniknąć naprężeń własnych.

R. DOROSZKIEWICZ i J. LIETZ przedstawili wyniki badania rozkładu naprężeń w zębach wirnika generatora elektrycznego dużej mocy. Obciążenie realizowano umieszczając model na ramieniu szybko obracającej się wirówki. Zdjęcia izochrom i izoklin wykonywano przy użyciu błyskowych źródeł światła. Podano opis konstrukcji zbudowanego we własnym zakresie urządzenia badawczego.

To samo urządzenie zostało wykorzystane przy badaniu naprężeń od ciężaru własnego w uproszczonym modelu zapory, przedstawionym w innym referacie R. DOROSZKIEWICZA. Zbadano kilka przypadków różniących się modułem Younga modelu zapory i podłoża. Jako alternatywę zastosowano metodę zamrażania wirującego modelu.

Przejdziemy teraz do referatów, których tematem były zastosowania klasycznej metody elastooptycznej do rozwiązywania różnych problemów technicznych.

S. ПУТКО (AGH, Kraków) w referacie przedstawił wyniki badania stanu naprężenia przy ścisnieniu krążków w obecności sił stycznych na powierzchni styku. W swych referatach S. MACKIEWICZ (Polit. Gdańska) i R. DOROSZKIEWICZ przedstawili badania płaskich modeli zapór wodnych. Tematem wspólnego referatu W. PONIŻA (Polit. Warszawska), Z. ORŁOSIA i Z. DYŁĄGA (WAT, Warszawa) była analiza rozkładu naprężeń w elementach z korbami, w węzłach konstrukcji sta-

lowych, w modelach połączeń spawanych oraz naprężeń kontaktowych w pierścieniu tłokowym. P. JASTRZĘBSKI i Z. STACHURSKA (ITB, Warszawa) przedstawili wyniki badania jedno- i wieloprzesłowych ścian-belek. W pracy L. SŁOWAŃSKIEGO i E. ORŁOWSKIEJ (ITB, Warszawa) podano wyniki elastooptycznego badania ścian usztywniających budynków obciążonych siłami poziomymi. Przedmiotem referatu A. LITEWKI (Polit. Poznańska) była analiza naprężeń w modelach ramownic. J. HUSAR (Miskolic, Węgry) przedstawił wyniki badania naprężeń w ryglach zamykających kanały z uzwojeniem w wirnikach generatorów elektrycznych dużej mocy. W. SIKORA i J. KWIATEK (Gł. Inst. Górnictwa, Katowice) podjęli próbę zastosowania elastooptyki do badania procesu mechanicznego urabiania węgla.

Jedyną pracę poświęconą badaniu własności materiałów na modele elastooptyczne przedstawili R. DOROSZKIEWICZ i R. WOJNAR.

Żywą polemikę wywołał referat R. DOROSZKIEWICZA i B. MICHAŁSKIEGO wysuwający nowe propozycje dotyczące polskiej terminologii z zakresu elastooptyki.

Na zakończenie należy podkreślić, że zarówno pod względem poziomu zgłoszonych referatów, jak i od strony organizacyjnej obecne sympozjum stanowiło znaczny postęp w stosunku do poprzedniego. Jednakże wyraźnie słabą stroną sympozjum był brak polskich referatów poświęconych badaniu modeli przestrzennych i zastosowaniu pokryw elastooptycznych do badania odkształceń w elementach metalowych. Metody te są obecnie bardzo silnie rozwijane w ośrodkach zagranicznych, oddając wielkie usługi przy rozwiązywaniu nieraz bardzo trudnych problemów praktycznych. Brakiem była również zbyt duża liczba prac, które choć ważne z praktycznego punktu widzenia, nie wносиły nic nowego do rozwoju metod elastooptyki. Z pewnością wzbudziłyby one większe zainteresowanie na specjalistycznym sympozjum poświęconym badaniom zagadnieniom. Wydaje się również, że niektóre prace zyskałyby, gdyby nie dzielono ich na kilka referatów wygłaszanych oddzielnie, czasami nawet w różnych dniach.

Śledzenie obrad sympozjum było znacznie ułatwione dzięki wydaniu materiałów w postaci streszczeń referatów w dwóch wersjach językowych: polskiej i obcojęzycznej dla gości zagranicznych.

Wojciech Szczepiński (Warszawa)

VII ZJAZD DELEGATÓW PTMTS

Doroczny Zjazd Delegatów PTMTS odbył się dnia 8 maja 1965 r. w Warszawie w Pałacu Kultury i Nauki.

Porządek dzienny obejmował następujące punkty:

1. Otwarcie Zjazdu, wybór przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i sekretarzy Zjazdu.
2. Przyjęcie protokołu z VI Zjazdu Delegatów PTMTS.
3. Powołanie Komisji Matki i Skrutacyjnej.
4. Złożenie sprawozdania z działalności Towarzystwa w okresie kadencji
5. Złożenie sprawozdania finansowego.
6. Sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej.
7. Dyskusja nad sprawozdaniami, przyjęcie ich oraz postawienie wniosku o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Głównemu. Głosowanie nad wnioskiem.
8. Wybory
 - a) przewodniczącego PTMTS,
 - b) uzupełniające członków Zarządu Głównego,
 - c) uzupełniające zastępców członków Głównej Komisji Rewizyjnej,
 - d) członków Sądu Konkursowego Z.G.
9. Uchwalenie generalnych wytycznych działalności na następny okres.
10. Sprawy bieżące i wolne wnioski.

Zjazd otworzył zastępca przewodniczącego ZG PTMTS prof. dr Witold NOWACKI.

Na przewodniczącego obrad wybrano prof. R. KAZIMIERCZAKA (Gdańsk), na zastępców przewodniczącego prof. dr J. DIETRZYCHA (Gliwice) i prof. dr M. SĄSIADKA (Wrocław).

Na sekretarzy powołano prof. dr M. ŻYCKOWSKIEGO (Kraków) i doc. dr J. SUŁOCKIEGO (Szczecin).

Przed przystąpieniem do obrad zebrani uczcili minutą ciszy zmarłych w czasie ostatniej kadencji członków Towarzystwa:

prof. dr W. WJERZBICKIEGO (Warszawa),
 prof. dr A. KACNERA (Warszawa),
 prof. dr L. SUWALSKIEGO (Warszawa),
 doc. H. BUZUNA (Warszawa),
 dr M. KWIATKOWSKIEGO (Wrocław).

Protokół z poprzedniego VI Zjazdu Delegatów PTMTS (23 maja 1964) przyjęto bez zmian. Komisję Matkę i Skrutacyjną wybrano w następującym składzie:

prof. dr J. LITWINISZYN (Kraków),
 prof. dr E. KARAŚKIEWICZ (Poznań),
 dr T. ŚWIERZAWSKI (Gliwice).

Sprawozdanie Zarządu Głównego za okres poprzedniej kadencji złożył prof. dr Z. OLESIAK. W okresie sprawozdawczym Towarzystwo rozwijało swą działalność w oparciu o statut i wytyczne działalności, uchwalone na VI Zjeździe Delegatów. Realizacja tych wytycznych przebiegała następująco.

1. Rozwijanie działalności naukowej w dziedzinie mechaniki teoretycznej i stosowanej

1. Wyniki organizacji regularnych zebrań naukowych w Oddziałach PTMTS ilustruje tablica 1

Tablica 1

Oddział	Liczba zebrań					Liczba referatów	Uczestników		Dyskutantów	
	II kw. 1964	III kw. 1964	IV kw. 1964	I kw. 1965	razem		łącznie	przeciętnie na 1 zebrań	łącznie	przeciętnie na 1 zebrań
Gdańsk	1	—	—	2	3	3	32	11	30	6,6
Gliwice	3	—	3	2	8	13	189	23,6	57	7,1
Kraków	1	—	1	1	3	3	42	14	15	5
Łódź	2	—	4	2	8	9	120	15	35	4,5
Poznań	1	—	2	1	4	4	61	15,2	18	4,5
Szczecin	3	—	3	3	9	9	118	13,1	36	4
Warszawa	5	—	4	2	11	11	213	19	45	4
Wrocław	3	—	2	3	8	8	114	14,2	40	5
Razem	19	—	19	16	54	60	889	16,4	266	4,9

2. Organizacja sympozjów i konferencji naukowych dotyczących wybranych działów specjalnych.

W okresie sprawozdawczym odbyły się 4 sympozja naukowe, mianowicie:

a) Oddział w Krakowie zorganizował w dniach 14 i 15 maja 1964 r. sympozjum na temat dynamiki maszyn hutniczych przy współudziale Katedry Maszyn Hutniczych AGH, Katedry Mechaniki Technicznej AGH oraz Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Hutniczego. W obradach uczestniczyło 200 osób, w dyskusji zabrało głos 29 osób. Podczas sympozjum wygłoszono 12 referatów i 18 komunikatów.

b) Oddział we Wrocławiu zorganizował w dniach 6 i 7 listopada 1964 r. sympozjum na temat reologii metali, betonów i gruntów. W obradach wzięło udział 100 osób, w dyskusji — 20. Wygłoszono ogółem 20 referatów.

c) Oddział w Gliwicach zorganizował w dniach 8–14 lutego 1965 r. w Szczyrku konwersatorium na temat maszyn matematycznych pod hasłem «Zastosowanie maszyn matematycznych we współczesnej mechanice». W obradach wzięło udział 80 osób. Wygłoszono 24 referaty.

d) Oddział w Warszawie zorganizował w dniach 24–27 marca 1965 r. sympozjum na temat elastooptyki i jej zastosowań. W obradach wzięły udział 144 osoby, w tym 12 uczestników zagranicznych i 73 zamiejscowych. Podczas obrad wygłoszono 28 referatów.

Powyższe sympozja zostały omówione w nr 2/1964 i 1/1965 *Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej*.

Konkursy naukowe

W okresie sprawozdawczym przeprowadzono 2 konkursy naukowe, mianowicie:

a) Zarząd Główny ogłosił doroczny konkurs naukowy na pracę doświadczalną z dziedziny mechaniki. Na konkurs wpłynęło 8 prac.

b) Oddział w Gliwicach ogłosił konkurs naukowy, na który nagrody ufundowane zostały przez Wydział Kultury Miejskiej Rady Narodowej w Gliwicach. Wpłynęło ogółem 6 prac.

Wyniki obu konkursów zostały opublikowane w nr 1(1965) *Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej*.

II. Rozpowszechnianie mechaniki teoretycznej i stosowanej

1. Kontynuowanie i rozwijanie akcji wydawniczej Towarzystwa

a) Organ PTMTS *Mechanika Teoretyczna i Stosowana*. W 1964 r. złożono do druku trzy numery wydawnictwa. Tematyka poszczególnych zeszytów zawierała, zgodnie z założeniami programowymi, wiele artykułów przeglądowych z różnych gałęzi mechaniki, prace oryginalne, biuletyn z działalności PTMTS, sprawozdanie z sympozjów naukowych PTMTS, kongresów, konferencji itp. Przygotowano do druku 1 i 2 zeszyt III-go tomu. W zeszycie 3/1964 zamieszczone zostało wspomnienie pośmiertne poświęcone naczelnemu redaktorowi *Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej*, prof. dr Arturowi KACNEROWI, w drugim zeszycie 1965 r. zostanie zamieszczone wspomnienie pośmiertne poświęcone prof. dr Witoldowi WIERZBICKIEMU.

W związku ze śmiercią Artura KACNERA uległ zmianie dotychczasowy skład Komitetu Redakcyjnego. Redaktorem Naczelnym został prof. dr Zbigniew OLESIAK, członkami Komitetu: prof. dr Marek SOKOŁOWSKI, doc. dr Wojciech SZCZEPŃSKI i mgr Józef JANICZEK. Pewną przeszkodę w pracy wydawnictwa stanowi fakt, iż nie jest ono czasopismem, lecz tzw. wydawnictwem ciągłym. Powoduje to również utrudnienie w sprzedaży wobec zmiennej ceny poszczególnych zeszytów oraz niemożność wprowadzenia prenumeraty. W ciągu całego 1964 r. Towarzystwo czyniło usilne starania zmierzające do przemianowania *Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej* na czasopismo. Dnia 26 stycznia 1965 r. Sekretariat Naukowy PAN podjął Uchwałę Nr 7/65 w sprawie przekształcenia *Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej* z wydawnictwa ciągłego na kwartalnik (czasopismo). (Obecnie sprawa musi być jeszcze załatwiona przez Biuro Wydawnictw PAN, a następnie PWN).

b) Oddział we Wrocławiu wydał techniką fotooffsetową materiały na sympozjum na temat reologii.

c) Oddział w Gliwicach opublikował materiały konferencyjne (streszczenia referatów) w specjalnych zeszytach wydanych wspólnie z Zakładem Energetyki Jądrowej Politechniki Śląskiej, część referatów znalazła się w specjalnym wydawnictwie Wojskowej Akademii Technicznej.

d) Oddział w Warszawie wydał materiały zgłoszone na sympozjum na temat elastooptyki i jej zastosowań techniką powielaczową w języku polskim i angielskim (dla gości zagranicznych). Były to skróty zgłoszonych na Sympozjum referatów wraz z rysunkami i fotografiami.

2. Popularyzacja wiedzy w postaci organizowania kursókonferencji, kursów, wykładów popularyzujących oraz seminariów.

a) Kursy

Oddział w Gdańsku. W II-gim kwartale 1964 r. kontynuowano kurs «Matematyczna Teoria Sprężystości», prowadzony przez doc. dr P. WILDEGO.

W IV-tym kwartale Oddział przeprowadził kurs «Dwuwymiarowe zagadnienia skończonych odkształceń i przemieszczeń». Kurs prowadzili doc. dr P. WILDE i dr E. BIELEWICZ. Kurs ten kontynuowano również w I-szym kwartale 1965 r.

b) *Wykłady.*

Oddział Warszawski PTMETS wspólnie z IPPT zorganizował wykłady prelegentów zagranicznych, mianowicie dnia 22 i 24 września 1964 r. prof. ILUSZNA ze Związku Radzieckiego na temat teorii plastyczności, dnia 24 września 1964 r. prof. GIANGRECO na temat nośności granicznej oraz w dniach 22–25 września 1964 r. prof. L. SOBRERO na temat zastosowania funkcji hiperzespólonych w teorii sprężystości.

c) *Seminaria*

Oddział w Poznaniu. W okresie od 22 października do 17 grudnia 1964 r. zorganizował seminarium prowadzone przez prof. dr E. KARAŚKIEWICZA na temat «Zastosowanie rachunku tensorowego do teorii sprężystości». W ramach seminarium odbyło się 8 posiedzeń.

W I-szym kwartale 1965 r. Oddział Poznański zorganizował drugie seminarium. Na 4 kolejnych posiedzeniach wygłoszono następujące wykłady:

18.01.65 — prof. dr S. ZIEMBA — «Podstawy zagadnień nieliniowych»

22.02.65 — prof. dr S. ZIEMBA — «Podstawy zagadnień nieliniowych»

29.03.65 — prof. dr S. ZIEMBA — «Własności tworzyw konstrukcyjnych stosowanych w budowie maszyn».

18.03.65 — prof. dr E. KARAŚKIEWICZ — «Zastosowanie rachunku tensorowego do teorii sprężystości».

3. Wyniki zabiegów o zwiększenie liczby członków PTMETS ilustruje tablica 2 .

Tablica 2

Oddział	I kw. 1964 r.	II kw. 1964 r.	III kw. 1964 r.	IV kw. 1964 r.	I kw. 1965 r.	Przybyło (lub ubyło) w okresie sprawozd.	
						liczba	%
Gdańsk	41	41	42	42	39	-2	-4,8
Gliwice	45	45	45	45	55	+10	+22,2
Kraków	53	54	54	53	55	+2	+3,7
Łódź	25	25	25	25	25	0	0
Poznań	38	42	42	40	40	+2	+5,2
Szczecin	22	23	23	23	25	+3	+13,6
Warszawa	118	120	119	121	127	+9	+7,6
Wrocław	47	49	48	50	51	+4	+8,5
	389	399	398	399	417	+28	+7,2

4. Szerszy kontakt z przemysłem i jego problematyką

Kontakt ten polegał na zapraszaniu na sympozja i zebrania naukowe organizowane przez PTMETS inżynierów zatrudnionych w przemyśle. Zainteresowanie tematyką imprez Towarzystwa wśród przedstawicieli przemysłu jest b. żywe, o czym świadczy fakt, że na sympozjum na temat elastooptyki i jej zastosowań, zorganizowanym przez Oddział Warszawski PTMETS, stanowili oni większość uczestników.

III. Różne

1. Statut

Zmiany statutowe opracowane w poprzedniej kadencji, a uchwalone przez ostatni, VI-ty Zjazd Delegatów PTMETS w dniu 23 maja 1964 r., zatwierdzone zostały przez Urząd Spraw Wewn. Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie w dniu 6 sierpnia 1964 r. Nr SW.III-3/50/64

2. Zebrania organizacyjne

Liczba zebrań organizacyjnych w okresie sprawozdawczym przedstawiała się następująco:

Zjazd Delegatów	1
Zebrania Zarządu Głównego	3
Zebrania Prezydium Zarządu Głównego	2
Zebrania Głównej Komisji Rewizyjnej	1
Walnych Zgromadzeń Oddziałów	8
Zebrań Oddziałowych Komisji Rewizyjnych	8
Zebrań Zarządu Oddziałów	
Gdańsk	5
Gliwice	6
Kraków	4
Łódź	6
Poznań	5
Szczecin	2
Warszawa	5
Wrocław	12
Innych zebrań organizacyjnych	13
Razem zebrań organizacyjnych	<u>81</u>

Liczba ta nie obejmuje zebrań jury konkursów, zebrań Komitetów organizacyjnych Sympozjów, Komitetu Redakcyjnego Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej itp.

3. Sprawozdanie finansowe omówił doc. dr W. SZCZEPŃSKI. W 1964 r. planowany budżet Towarzystwa przedstawiał się następująco:

Dochody		Wydatki	
Składki członkowskie	zł. 26.720.—	Administracja	zł. 137.300.—
Odpłatność za materiały konferencyjne	„ 17.000.—	Popularyzacja wiedzy	„ 89.100.—
Sprzedaż wydawnictwa	„ 60.000.—	Wydawnictwo	„ 275.000.—
Dotacja PAN	„ 350.000.—	Razem	<u>zł. 501.400.—</u>
Razem	<u>zł. 453.720.—</u>		

Wykonanie preliminarza dochodów i wydatków wykazuje w pewnych pozycjach znaczne odchylenie od przewidywań. Ze składek członkowskich zamiast przewidywanych 26.720 zł. wpłynęło 22.560 zł., a więc 84,5%. Sprzedaż wydawnictwa dała w roku 1964 tylko zł. 9.216,36, co stanowi 15% w porównaniu z preliminarzem. Należy jednak mieć na uwadze, że przy ograniczonym zasięgu sprzedaży i przy stosowaniu znacznej zniżki ceny dla członków Towarzystwa, nie można było liczyć na poważniejsze wpływy z tego tytułu.

Za materiały konferencyjne wpłynęło zł. 5.850.— tj. 34,4% sumy preliminowanej. Ponadto wpłynęło zł. 1.314,60 jako dochód (nieplanowany) z sympozjum zorganizowanego przez Oddział Gliwicki w Szczyrku.

Wykonanie planu wydatków przedstawia poniższe zestawienie

Wydatki w poszczególnych zadaniach	Plan	Wykonanie	% wykonania
Administracja	zł. 137.300.—	zł. 128.842,10	93,8
Popularyzacja wiedzy	„ 89.100.—	„ 56.416,71	63,3
Wydawnictwo	„ 275.000.—	„ 150.843,05	54,8
Razem:	<u>zł. 501.400.—</u>	<u>zł. 336.101,86</u>	<u>67,0%</u>

Z liczb zawartych w zestawieniach wynika, iż jedynie fundusze przeznaczone na wydatki administracyjne zostały wykorzystane niemal w pełni. Ze środków na popularyzację wiedzy i wydawnictwo łącznie zł. 364.100.—, pozostało niewykorzystanych zł. 154.000.—

Na osobną uwagę zasługuje wydawnictwo *Mechanika Teoretyczna i Stosowana*. W 1964 r. wyszły, jak wiadomo, 3 zeszyty, zamiast planowanych 4, o łącznej objętości 26,25 arkuszy wydawniczych. Wydatkowano na ten cel zł. 150.843,05, z czego przypada zł. 64.370,90 na honoraria i prace zle-

cone oraz zł. 86.472,15 na koszty rzeczowe; stosunek taki wydaje się właściwy. Jeden arkusz wydawniczy kosztował zł. 5.747.—, gdy planowano na to zł. 6.875.—

Bilans Towarzystwa został przyjęty przez Centralną Księgowość PAN bez zastrzeżeń.

Przedstawiono również preliminarz budżetowy Towarzystwa na 1965 rok. Składa się on po stronie dochodów i wydatków z następujących pozycji:

<u>D o c h o d y</u>		<u>W y d a t k i</u>	
Składki członkowskie	zł. 22.000.—	Administracja	zł. 127.830.—
Odpłatność uczestnictwa w sympozjach	„ 8.500.—	Popularyzacja wiedzy	„ 148.800.—
Sprzedaż wydawnictwa	„ 15.000.—	Wydawnictwo	„ 180.000.—
Dotacja PAN	„ 355.000.—	Razem	<u>zł. 456.630.—</u>
Razem	<u>zł. 400.500.—</u>		

Z porównania powyższych liczb z liczbami zawartymi w preliminarzu z roku poprzedniego wynika, że w dochodach obniżono wysokość składek członkowskich i wpływów ze sprzedaży wydawnictw do poziomu bardziej realnego, a w rozchodach zredukowano wydatki administracyjne przy jednoczesnym zwiększeniu środków na popularyzację wiedzy, o czym mowa była wyżej.

Z kolei sprawozdanie Komisji Rewizyjnej odczytał z powodu nieobecności członków Komisji Rewizyjnej doc. J. SUŁOCKI. Komisja Rewizyjna dokonała analizy działalności Zarządu Głównego i postawiła wniosek o udzielenie ustępującemu Zarządowi absolutorium.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabierali głos profesorowie: M. SĄSIĄDEK, J. MUTERMILCH i J. DIETRYCH oraz dr J. KORJAN.

Wniosek o udzielenie Zarządowi Głównemu absolutorium przyjęto jednomyślnie.

4. Wybory

Zgodnie z propozycją Komisji Matki przewodniczącym PTMTS do końca kadencji (tzn. na 1 rok) został wybrany prof. dr J. MUTERMILCH.

Do Zarządu Głównego wybrano profesorów: W. NOWACKIEGO, Z. BRZOSKĘ i docentów R. SOLECKIEGO i B. STANISZEWSKIEGO.

Wybrano dwóch Zastępców Członków Głównej Komisji Rewizyjnej w osobach dr Z. PEŁKI i dr K. GROSSMANA (Łódź).

Również zgodnie z propozycjami Komisji Matki wybrano Sąd Konkursowy Zarządu Głównego, w skład którego weszli:

prof. dr Z. BRZOSKA,	doc. dr Z. MARCINIĄK
prof. dr W. PROSNAK,	doc. dr B. STANISZEWSKI,
prof. dr M. ZAKRZEWSKI,	doc. dr W. SZCZEPIŃSKI.
prof. dr J. LEYKO,	

Generalne wytyczne działalności PTMTS omówił prof. dr Z. OLESIAK. W zasadzie nie różnią się one od zatwierdzonych na poprzednim Zjeździe Delegatów (patrz *Mechanika Teoretyczna i Stosowana*, nr 1, 1964).

Plan sympozjów naukowych w najbliższym okresie przedstawia się następująco:

- 1) Oddział w Krakowie «Dynamika maszyn» 15–17 września 1965,
- 2) Oddział w Poznaniu «Drgania liniowe i nieliniowe», październik 1965,
- 3) Oddział w Gdańsku «Filtracja» 19–20 listopada 1965,
- 4) Oddział w Gliwicach «Technika pomiarowa» luty 1966.

Inne zgłoszone sympozja:

- 1) Oddział we Wrocławiu «Reologia», IV kwartał 1966,
- 2) Oddział we Wrocławiu «Pomiary i automatyka», IV kwartał 1967.

Po dyskusji, w której zabierali głos profesorowie: O. POPOWICZ (dwukrotnie), I. KISIEL (dwukrotnie), W. NOWACKI (dwukrotnie), J. MUTERMILCH, M. SĄSIĄDEK, J. DIETRYCH, E. KARAŚKIEWICZ, Z. OLESIAK (dwukrotnie), doc. dr W. BOGUSZ i dr Z. PEŁKA (dwukrotnie) postanowiono uchwalić wytyczne zgodnie z propozycją Zarządu Głównego.

Prof. dr W. NOWACKI przypomniał, że za trzy lata przypada dziesięciolecie istnienia PTMTS i zaproponował zorganizowanie z tej okazji Walnego Zjazdu Delegatów połączonego z sesją nau-

kową. Prof. W. Nowacki wyraził również pogląd, że w Polsce Komitet Kongresów Międzynarodowych IUTAM powinien być reprezentowany przez PTMTS.

W kolejnym punkcie porządku dziennego, sprawach bieżących, na wniosek prof. dr J. MUTERMILCHA postanowiono na następnym Zjeździe Delegatów podjąć uchwałę o nadaniu Członka Honorowego PTMTS prof. dr W. BURZYŃSKIEMU. Wniosek uzasadniający przygotowuje Oddział Gliwicki PTMTS.

Doc. dr R. SOLECKI zaproponował, aby Towarzystwo zajęło się uczczeniem działalności wybitnych mechaników krakowskich: profesorów ZAREMBY, GOSIEWSKIEGO i innych. W związku z obu powyższymi propozycjami powołano Komisję, która miałaby się zająć realizacją wniosków. Skład Komisji jest następujący: profesorowie J. MUTERMILCH, M. JANUSZ, O. POPOWICZ, M. SĄSIADK. Propozycja ta wywołała dyskusję, w której zabierali głos: prof. dr W. NOWACKI, doc. dr W. BOGUSZ, prof. dr J. LITWINISZYN, prof. dr J. DIETRYCH popierając inicjatywę doc. dr R. SOLECKIEGO. Doc. dr W. BOGUSZ zadeklarował, że Oddział Krakowski chętnie zajmie się tą sprawą.

Doc. dr Z. OSIŃSKI przypomniał, że zmarły niedawno doc. H. BUZUN zajmował się historią mechaniki i pozostawił sporo zebranych materiałów.

Na zakończenie Zjazdu Delegatów na wniosek prof. dr Z. OLESIAKA Zjazd podziękował za wydajną pracę Sekretariatowi Zarządu Głównego, a prof. dr J. MUTERMILCH podziękował prof. dr R. KAZIMIERCZAKOWI za sprawne kierowanie obradami.

ZEBRANIE KONSTITUCYJNE ZARZĄDU GŁÓWNEGO

Dnia 8 maja 1965 po Zjeździe Delegatów PTMTS odbyło się zebranie konstytucyjne nowego Zarządu Głównego PTMTS.

W obecnej kadencji Zarząd Główny będzie przedstawiał się, jak następuje:
przewodniczący Z. G.: prof. dr J. MUTERMILCH, zastępcy przewodniczącego: prof. dr W. NOWACKI i prof. dr Z. BRZOSKA, sekretarz generalny: prof. dr Z. OLESIAK, skarbnik: doc. dr W. SZCZEPIŃSKI, zastępca sekretarza generalnego: doc. dr R. SOLECKI, zastępca skarbnika: doc. dr B. STANISZEWSKI, członek Zarządu Głównego: prof. dr W. OLSZAK, zastępcy członków Zarządu Głównego: prof. J. SIELSKI i dr J. KORJAN

NOWE ZARZĄDY ODDZIAŁÓW PTMTS

W wyniku Walnych Zgromadzeń Oddziałów dokonano wyboru nowych Zarządów Oddziałów, które ukonstytuowały się następująco:

Gdańsk

Przewodniczący: prof. dr R. KAZIMIERCZAK, zast. przewodniczącego: doc. dr J. WIĘCKOWSKI, sekretarz: doc. dr P. WILDE, członek Zarządu: dr inż. M. WĘGRZYN, Komisja Rewizyjna: dr inż. E. BIELEWICZ, dr inż. E. DEMBICKI.

Gliwice

Przewodniczący: prof. dr O. POPOWICZ, zast. przewodniczącego: prof. dr J. SZARGUT, sekretarz: dr inż. T. ŚWIERZAWSKI, skarbnik: dr inż. A. JAKUBOWICZ, członkowie Zarządu: doc. dr J. KOŁAKOWSKI, doc. dr B. SKALMIERSKI, zast. członka Zarządu: doc. dr J. NIEWIADOMSKI, dr inż. SZ. BORKOWSKI, Komisja Rewizyjna: prof. K. KUTARBA (przewodniczący), doc. dr T. OPOLSKI, mgr. inż. Z. WERNICKI.

Kraków

Przewodniczący: doc. dr W. BOGUSZ, zast. przewodniczącego: prof. dr R. CIESIELSKI, sekretarz: dr Z. ENGEL, skarbnik: doc. dr S. KORMAN, członkowie: prof. dr M. ŻYCKOWSKI, doc. dr K. SZPUNAR, doc. dr J. MURZEWSKI, dr Z. BYCHAWSKI, Komisja Rewizyjna: prof. S. CHRZANOWSKI (przewodniczący), prof. dr S. GOŁĄB (zast. przewodniczącego), dr H. FILCEK (członek), dr M. WARSZYŃSKI (zast. członka).

Łódź

Przewodniczący: doc. dr Z. PARSZEWSKI, sekretarz: dr inż. K. GROSSMAN, skarbnik: dr inż. J. LIPIŃSKI, Komisja Rewizyjna: prof. dr J. SZMELTER, doc. dr J. ZAKRZEWSKI, dr M. SUCHAR.

Poznań

Przewodniczący: prof. dr E. KARAŚKIEWICZ, sekretarz: mgr inż. S. JONIAK, skarbnik mgr inż. A. KĘBŁOWSKI, członkowie: doc. dr W. KRĘGLEWSKI, dr W. SZYGUŁA, mgr inż. S. STANISŁAWSKI, Komisja Rewizyjna: dr F. ZEIDLER (przewodniczący), mgr inż. Z. SOB CZYŃSKA, mgr inż. B. CE-
GIELSKI (członkowie).

Szczecin

Przewodniczący: dr inż. J. KORJAN, zast. przewodniczącego: doc. dr inż. L. MARTINI, sekre-
tarz: mgr inż. H. PRIEBE, skarbnik: mgr inż. J. DOROCZYŃSKI, Komisja Rewizyjna: mgr inż.
Z. PACZKOWSKI, mgr inż. H. OSTAPIUK, mgr inż. Z. ZBOROWSKI.

Warszawa

Przewodniczący: prof. dr Z. KĄCZKOWSKI, zast. przewodniczącego: prof. dr J. LIPKA, sekretarz:
doc. dr Z. OSIŃSKI, skarbnik: doc. dr J. SKOWROŃSKI, zastępca sekretarza: doc. dr Z. MRÓZ,
zastępca skarbnika: dr P. JASTRZĘBSKI, członek Zarządu: dr R. DOROSKIEWICZ, zastępca Członka
Zarządu: dr K. BORSUK, Komisja Rewizyjna: prof. dr B. STEFANOWSKI (przewodniczący), prof.
F. JANIK, prof. dr E. OLSZEWSKI (członkowie), prof. B. MAYZEL, dr J. MUSZYŃSKI (zastępcy człon-
ków).

Wrocław

Przewodniczący: doc. mgr inż. R. MROMLIŃSKI, zastępca przewodniczącego: prof. dr M. SĄSIA-
DEK, sekretarz: dr inż. E. GAWRYCH-ŻUKOWSKI, skarbnik: doc. dr A. NEGRUSZ, członkowie:
dr inż. S. FULIŃSKI, dr inż. T. KOLENDOWICZ, zastępca członka: dr inż. R. WYSZYŃSKI, Komisja
Rewizyjna: doc. dr A. BORCZ, dr inż. Z. KOWAL, dr inż. B. BROŚ.

POSIEDZENIE RADY REDAKCYJNEJ
„MECHANIKI TEORETYCZNEJ I STOSOWANEJ”

Na posiedzeniu Rady Redakcyjnej, które odbyło się dnia 8 maja 1965 r., dokonano wyboru Przewodniczącego Rady Redakcyjnej. Został nim prof. dr Jerzy LITWINISZYN z Oddziału PTMTS w Krakowie, dotychczasowy członek Rady Redakcyjnej. Ponadto do składu Rady Redakcyjnej dokooptowano Przewodniczącego Zarządu Głównego PTMTS prof. dr J. MUTERMILCHA.

Rada Redakcyjna wysłuchała sprawozdania z dotychczasowej działalności Komitetu Redakcyjnego i zamierzeń na najbliższy okres. Sprawozdanie złożył redaktor naczelny prof. dr Z. OLESIAK.

Postanowiono, że w związku z trudnościami, na jakie napotyka wymiana wydawnictwa w War-
szawie, wymianą z ośrodkami zagranicznymi zajmie się Oddział Krakowski wspólnie z Instytu-
tem Górnictwa.

Po złożeniu sprawozdań wywiązała się obszerna dyskusja, w której członkowie Rady Redakcyjnej wypowiedzieli się w sprawach zamierzeń wydawnictwa, charakteru czasopisma, trudności z przejściem na czasopismo, wymiany zagranicznej, możliwości wprowadzenia dyskusji naukowej na łamach wydawnictwa i wprowadzenia międzynarodowego układu jednostek miar.

KOMUNIKAT

V Międzynarodowe Sympozjum Gazów Rozrzedzonych odbędzie się 4-8 lipca 1966 w Oxfordzie. Plan sympozjów międzynarodowych poświęconych teorii powłok

(International Association for Shell Structures)

1. Sympozjum poświęcone powłokom w praktyce inżynierskiej (Symposium on Shell Structures in Engineering Practice Tendencies for Simplification of Design and Field-Work) Budapeszt, 31.VIII-3.IX.1965.
2. Sympozjum dotyczące tarczownic (Folded plates) w Indii, Roorkee, luty 1966.
3. Sympozjum poświęcone zagadnieniom zależności między projektowaniem i budową powłok o dużych rozpiętościach w budownictwie przemysłowym i ogólnym (Symposium on problems of interdependence of design and construction of large-space shells for industrial and civic buildings), Leningrad, 6-9.IX.1966.
4. Sympozjum dotyczące wieżowych konstrukcji stalowych i z betonu sprężonego (Symposium on Tower-shaped Steel and Reinforced Concrete Structures), Bratysława (CSRS), 6-9.VI.1966.